

+
Har damen fortalt, at hun fandt Polle i skabet ?

1

Ja

Nej

+

Får Polle lov til at gå i gården ?

1

Ja

Nej

+

Fortæller Polle inspektøren om Lise og Monika ?

2

Ja

Nej

+

Er inspektøren vred ?

2

Ja

Nej

+

Vil inspektøren gerne have Polle til at være spion igen ?

2

Ja

Nej

*

Så stod inspektøren i døren. Godmorgen 2. a! sagde han med sin dybe stemme. Han gik op til tavlen. Alle så op. Jeg har talt med den dame, der gør rent i jeres klasse, sagde Larsen. I går fandt hun Poul i et skab. Han var låst inde. En fra klassen har gjort det! Polle blev helt stiv. Nej, nej, nej! Damen havde altså sagt det! Er der nogen der kender noget til det? Spurgte Larsen. Så måtte Polle banke på døren. Han så ud gennem ruden. Hele klassen vendte sig om og gloede. De nærmeste så, at det var Polle. De pegede på skabet. Polle klemte til om sin tisse-mand. Olsen kom ned og åbnede skabet. Han sagde ikke noget. Polle krøb ud. Må jeg godt gå i gården? Spurgte Polle. Han trippede. Olsen nikkede. Ja, det må du da, Polle, sagde han, som han plejede. De andre gloede efter ham, da han styrtede ud ad døren. De ville ikke tro deres egne øjne. Da Polle kom ud fra WC, stod inspektøren foran ham. Nå, hjalp det? Spurgte han. Skal vi gå ind og tale lidt sammen? Spurgte Larsen. Ja, sagde Polle. Han fulgte efter ind på kontoret. Larsen spurgte og Polle fortalte. Han fortalte om damen, der havde lukket ham ud. Han fortalte om Bo og Søren, der altid holdt sammen. Og han fortalte om Brian. Larsen så længe på Polle. Så du mere, mens du sad i skabet? Polle tænkte sig om. Jeg ved hvor Sørenes 10'er er! Sagde han. Nå, er den da væk? Sagde Larsen. Ja, sagde Polle. Den trillede ud af hans lomme og lagde sig i en revne inde ved væggen. Men de andre siger, at Brian har stjålet den. Polle holdt en lille pause. De tror altid, at det er Brians skyld, sagde Polle. Men det er det ikke. Det ved jeg. Larsen så igen længe på Polle. Så smilede han. Ved du, hvad du er? Sagde han. Du er en rigtig lille spion. Du ved noget, som de andre ikke ved. Kan du også finde ud af at hjælpe Brian? Ja, sagde Polle. Det tror jeg. Han skulle til at gå. Hov, vent lige lidt, sagde Larsen. Han kom hen til Polle. Vi skal lige være enige om noget, sagde han. Det der med at lege spion, det er forbi nu, ikke? Han så på Polle. Han var hverken vred eller sur. Men Polle vidste godt, hvad han skulle svare. Jo, sagde han. En gang er nok.